

CHANSON NEVEZ,

*Composet etre daou Zen Yaouanq, desolet gant
an displijadur dre valiq ar goal deodou.*

Var un ton agreabl.

MA vigen bet partaget demeus ar sqientchou,
M'Em hije ar c'henta choas demeus al lodennou;
Me vije bet eloquant, prudant, melodius,
Hac a raje va c'haret hep triomphou Venus.

Mes Douc carantezus ha leun eus a buissanc,
A ra m'en em gonsolan en creis an ignoranc;
Rac ar sperejou izel hep ret a vo meulet,
Herves ma lar ar Scritur, en pales an Drindet.

Me zo unan anezo, o poursu va' vantur,
A fell din en pep quartier cavout va flijadur;
Hac a za da vont bremâ bete ty va mestres,
Da annonç dei carantez, grêt e meus alies.

Salud, femelen yaouanq, deut oun c'hoas ho pete;
Deus ac'hanon va-unan me guemer liberte
Da renta dêc'h ur zalud gant peb affection,
Ha mar bec'h din infidel, e ranno va c'halon.

Ha déc'h-u, pareillamant, tenzorier va c'halon,
 Me zo ur vinorezic lêzet en abandon :
 Hanval demeus ur c'haptif laqet en esclavach,
 Cunduet gant ar guir dorn demeus ho personach.

Meulet ra vo an astrou ebars er firmamant ;
 C'houi annonç din ur galon hac am rent triumphant ;
 Hanval demeus ur c'haptif laqet en liberte,
 Goude beza exilet en durant e vue.

Ma vije bet em pouvoar, credit, va gouir vignon,
 N'ho pije bars er bed-mâ nep desolation ;
 Mes me a bed va Doue, pa ne ma em pouvoar,
 D'ho renta bars er bed-mâ vel an Ælez er gloar.

M'am bije agilite vel ar Cherubinet,
 Ur muzellou en arc'hant hac un teod alaouret,
 Pe autramant ar pouvoar en d'oa Alexandri,
 Furnes evel Salomon, dign evit ho meuli.

Me ho ped, va servicher, chenchomp a breposiou
 Ha deut ganén da bourmen, jardin ar goal deodou,
 Hac evo c'houi a velo transplantet ur boqet :
 Alies dirac va zud eo bet representet.

Deomp eta, ve Mestresic, da bourmeni hon daou,
 Evit ma considerin jardin ar goal deodou ;
 Hanval eus an drouc-amzer e fleur ne dint qet guyê,
 Rac n'en dint qet arousel gant ar glisen an êe.

Bremâ, p'hon eus cauzeet en comparèzonou,
 Me a ya da expliqa ebars er bêr gomzon :
 Lennet e zeo hor setanç ha poset an arrêt,
 Din da varch en ho qever, din n'eo qet permetet.

Ah ! femelen direspèct, coll a res da rêson :
 Qemer bremâ ur c'hleze da dreuji va c'halon,
 Pa lemmes va flijadur, echu din va bue,
 Na chomin mui er bed-mâ da zoulfr extremitè.

Me ho ped, va zervicher, confortit ho calon
 Rac ezom hon eus hon daou a gonsolation ;
 Rac me a zo oblijet, abers ar guir Doue
 Da zenti ous an hini en deus autorite.

Pa zepant eus ar goal deod ar separation,
 Me ha ped, va mestrezic, d'ober reflexion,
 Ha me ya da explica ar pezh a meus lennet,
 Peguen bras punition vit an teod milliguet.

Sonjit ebars en Sant Yan bars en Apocalips,
 E Sant Gregor, e Sant Paul, Doctoret an Ilis,
 Hac o deus bet condaonet ebars en her amzer
 Ar goal deodou da veza princet da Lucifer.

Clèvit an Theologi, sperejou a gonsacane,
 Pa gouz deus a Sant Louis Roue bras eus a Franc,
 Pa goumande d'e vuguel, dre e c'hourc'hemennou,
 Da ober scouarn vouzar pa glèvje goal deodou.

Bars en ul levr ancien e meus guelelet merget
 An ifern zo pavet a deodou milliguet ;
 Hac an nep gant plijadur a deuyo d'o zelaou,
 A vo, eme ar Scritur, renget en o mescon.

Pa deuy an Æl Raphaël var e deatr un de,
 Da son an drompill fatal d'ober an assamble,
 E clèvot ar goal deodou o yudal gant arrach,
 O c'houlèn ua vigent bet var an douar biscoas.

Me deu da laret adieu da blijadur ar bed,
 Hac a ya en un desert d'ur forest benaqet;
 Ho pezit sonch ac'hanon, me ho ped, va mestres,
 Me deu da laret adieu d'ec'h oll evit james.

Oh! arrêtit, va mignon, ha bet compassion,
 An daelou em daoulagad ha mantret va c'halon,
 Me a bromet da Zoue dre an hano a le,
 Birviqen ne vanqan d'ec'h deus a fidelite.

Bars un nebeudic amzer m'en em vel oblijet
 Da disober ur sermant pehini am boa grêt;
 Goneet oc'h eus va c'halon, ouzòn c'houi zisposo,
 Ha mar deut d'am dilezel, me c'houlen va maro.

Me ho ped, va mestrezic, bet consolation,
 Ha laqit ho confianç ebars Roue an trôn.
 Me a vo ho servicher etre ma vîn er bed;
 Adieu ta, va mestrezic, qen vo'r c'henta guelet.

Me meus trapet ur pichon ebars em c'hroulaçou,
 Ha crennet e ziou-esqel vit miret na nijo;
 Ha m'en goulfe e berc'hen dre ur güir amitié,
 Me a leusqfe e bichon ebars en liberte.

Nep en deus grêt ar zon-mâ, zo ur speret dister,
 Deus a Barros Plouzelambr, en bordic Loc-Migel;
 Hac en deus-hi composet da dremen e amzer,
 Dezàn ha d'e vestrezic a chom en Treduder.

FIN.

ANTRETIEN

ETRE DAOU ZEN YAOUANQ

VAR UR SEPARATION VOLONTER.

Var un ton charmant.

SELAOUIT oll, tud yaouanq, ur rêson familier,
 A henou ur speret izel zo o chem en Treguer,
 Hac en deus ar volonte da zont da zisclériàn
 An tenor deus an lunitie zo arruet gantàn.

Créu voc'h calz eguet ar môr, primoc'h eguet an avel,
 Brillantoc'h eguet an tan, douçoc'h eguet ar mel,
 Eo chaden an amitié, pa ve parfetamant
 Hac unisset a galon entre daou zen yaouanq.

Rac se ta, goaset yaouanq pere a ren ar bed,
 Na laqit qet ho speret da ré garout merc'het;
 Rac gout ouzont ar sêçon da douch ar c'halonou
 Mui eguet an doctoret gant o oll discoursion.

Un tamperamant goel douç o devez ar merc'het;
 Gant ur galon goal fragil, un humor imparfet;
 O bisach a zo joaüs, ho daoulagad mignon,
 Mes o c'halon zo traitour chars e peb sêçon.

Me meus choaset ur vestrez ; ar vrava femelen
 A guement zo er c'hanton , nemet ma zeo bien ;
 E merit , e zalauchou a zepant eus an êe ,
 Mes n'ellàn mui e meuli : ar gloar zo da Zoue.

O lumier an devalijen ! da hano eo al Loar ,
 Te form ar blanedennou a rên var an douar .
 Hac ec'h eus va oblijet dre va flaneden galet
 Da zisober ur sermant pehini em boa grêt .

Me a ya da zisclêria ur separation ,
 Goude calz a garante , etre daou guir vignon :
 Ar femelen oblijet da zout da chench quartier ,
 Hac ar mal zo qeu dalc'het na ell get a ober .

Cetu ta ar femelen lezet en abandon ;
 Ha ramplisset e c'halon a zesolation ,
 E rencout n'em separi demeus e c'harante ,
 Model deus e llijadur , tenzor e amitie .

Allas ! emêr femelen , me a vel bremâ sclêr
 Ne meus qen var ar bed-mâ netra nemet miser .
 Me na weus na tad , na mam o rên var an douar ,
 Ha muia tra am chagrin , na meus den hac am c'bar .

Oll lapoussed eus an êr , canit tout assables ,
 Gant ur music eloquant , vit ma clêvin ho mouez ,
 Ma ellin demeus ho pers caout consolation ,
 Pa zòn gant va zervicher lêzet en abandon .

Sant Pêr , princ an Ehestel , ha porsier var an tron ,
 Disquennet em c'habinet , roit din consolation ,
 Pe supliit an ancou ma teuyo qent an heur
 D'am iemel deus ar bed-mâ pa ne meus nemet maleuri

Pa voa'r femelen yaouanq en desolation;
 Ec'h antre n'e c'habinet ganti e guir mignon;
 En eur dont d'e zaludi en deus bet goulennet
 Petra ez eo ar sujet ma zeo quen contristet.

Ar Plac'h.

Me rent deoc'h ur reveranç vel un Æl deus an Æe;
 E mâ etre ho taouarn chaden va liberte;
 Hanval'ous ur martolod trapet etre daou dour,
 Ha ne zeus nemet Doue ell rei dezàn sicour.

Ar Goas.

E pez fêçon, Plac'h yaouanq, em be-me an alc'hoe
 A guement a ranfermse chaden ho liberte?
 Rac ne ma qet em pouvoar, pa n'er meritàn qet,
 Beza an dispansatour Rouanes ar merc'het.

Ar Plac'h.

Oh! excusit, den yaouanc, rac n'on qet un objet
 A dlese beza hanvet Rouanes ar merc'het;
 Evit va beza caret dre ur guir amitie,
 Na deuit qet d'am godissa ha bet ouzin true.

Ar Goas.

Credit hardi, Plac'h yaouanq, en ho caràn parfet,
 Hep implija ar flambos gant Venus alumet;
 Qent velfec'h ar rivierou o pignat d'o zourcen
 Eguet bigen, va mestres, ac'hanoc'h na drahisfen.

Ar Plac'h.

Ret e zeo din finissa ha cessi da barlant;

Ho comzon, va mignones, am rent meurbet contant
 Me deu da souheti d'èc'h ar boneur parfetàn ;
 Ur pried d'am bolonte ho caro evel ma ràn.

Ar Gous.

Pa rencomp n'em separi, greomp a galon vad,
 Qencoulz eo ober abret evel a ziveat.
 Pa n'en domp qet destinet da veza priedou,
 Chang deomp ebars er bed-mâ ha goude hor maro.

Ar Plac'h.

Me c'hoar ganén vel Adam er barados terrestr,
 Pa voe difennet outàn dibri froues gant e Vestr ;
 Pa zigresq va liberte e cresq va antétamant ;
 Ret eo en em separi ha bout bepret contant.

Ar Gous.

Felix, Hector ha Pompe, Danemarc hac Anton,
 A patriarch Abraham hac ar fur Salomon,
 En nobstant d'o oll sqient o deus renqet finissa,
 Ha ni die beza contant d'ober ar memes tra.

Nep en deus grêt ar zon-mâ a zo c'hoar en yaouanq
 Oaget a dri-uguent mis en tu-bout da dri-c'hant,
 Hac en deus-hi composet en desolation,
 Touchant eo ar c'halonou piqet gant Cupidon.

FIN.